

IV. PASCHALNY CYKL
DNI WSPÓLNOTY:
CZYNIĆ MIŁOSIERDZIE

Wspólne spotkanie

- Podsumowanie.
- Omówienie spraw bieżących.

Namiot spotkania

J 14, 1–14

Eucharystia

DZIEŃ WSPÓLNOTY ANIMATORÓW I DIAKONII

Temat: **Miłosierni przez służbę**

PRZEBIEG

Zawiązanie wspólnoty

- Śpiewy, modlitwa do Ducha Świętego
- Przedstawienie się obecnych (jeśli jest dużo osób, można to zrobić wspólnotami lub rejonami)

Wprowadzenie w temat dnia wspólnoty

Konferencja: Miłosierni przez służbę

Konferencję na podstawie fragmentów z bulli papieża Franciszka *Misericordiae vultus* (fragmenty odnoszą się wprawdzie do roku jubileuszowego, który już się zakończy, gdy będzie trwał ten cykl dni wspólnoty, ale zachęty w nich zawarte są ponadczasowe).

Pierwszą prawdą Kościoła jest miłość Chrystusa. Też miłości, która zmierza aż do przebaczenia i do dania siebie samego, Kościół czyni się

sługą i pośrednikiem wobec ludzi. Stąd też tam, gdzie Kościół jest obecny, musi się też zaznaczyć miłosierdzie Ojca. W naszych parafiach, w naszych wspólnotach, w stowarzyszeniach, w ruchach, gdziekolwiek są chrześcijanie, każdy powinien tam odnaleźć oazę miłosierdzia.

Chcemy żyć tym Rokiem Jubileuszowym w świetle słowa Pana: Miłosierni jak Ojciec. Ewangelista przypomina nauczanie Jezusa, który mówi: „Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny” (Łk 6, 36). To program na życie, który jest trudny, ale zarazem bogaty w radość i w pokój. Nakaz Jezusa jest zwrócony do tych, którzy słuchają Jego głosu (por. Łk 6, 27). Aby być zdolnymi do miłosierdzia, powinniśmy najpierw nastawić się na słuchanie słowa Bożego. To oznacza odzyskanie na nowo wartości ciszy, aby móc medytować słowo, które jest do nas zwrócone. W ten sposób możliwa jest kontemplacja miłosierdzia Boga i przyjęcie go jako własnego stylu życia.

Rok Święty Nadzwyczajny jest zatem po to, aby w codzienności żyć miłosierdziem, które od zawsze Ojciec rozciąga nad nami. W tym Jubileuszu dajmy się Bogu zaskoczyć. On nigdy nie przestaje otwierać drzwi swojego serca, by powtarzać, że nas kocha i że chce dzielić z nami swoje życie. Kościół bardzo silnie odczuwa pilną potrzebę głoszenia miłosierdzia Boga. Życie Kościoła jest autentyczne i wiarygodne, gdy czyni z miłosierdzia swoje pełne przekonania przesłanie. Kościół wie, że jego pierwszym zadaniem, przede wszystkim w takim momencie, jak obecnie, pełnym wielkich nadziei i silnych przeciwieństw, jest wprowadzenie wszystkich w wielką tajemnicę miłosierdzia Boga, kontemplując oblicze Chrystusa. Kościół jako pierwszy jest wezwany do tego, aby stał się wiernym świadkiem miłosierdzia, wyznając je i żyjąc nim jako centrum objawienia Jezusa Chrystusa. Z serca Przenajświętszej Trójcy, z nieprzeniknionej głębokości tajemnicy Boga, wytryska i nieprzerwanie płynie wielka rzeka miłosierdzia. To źródło nigdy się nie może wyczerpać, bez względu na to, jak wielu do niego przyjdzie. Za każdym razem, gdy ktoś będzie go potrzebował, będzie mógł do niego przystąpić, ponieważ miłosierdzie Boga nie ma końca. Jak są nieprzeniknione głębokości tajemnicy, którą w sobie zawiera, tak też jest niewyczerpane bogactwo, które od niej pochodzi.

W tym Roku Jubileuszowym niech Kościół stanie się echem słowa Boga, które brzmi mocno i przekonująco jako słowo i jako gest przebaczenia,

wsparcia, pomocy, miłości. Niech się nie zmęczy nigdy ofiarowaniem miłosierdzia i niech będzie zawsze cierpliwy w umacnianiu i przebaczeniu. Kościół niech się stanie głosem każdego mężczyzny i każdej kobiety, niech powtarza z ufnością i bez ustanku: „Wspomnij na miłosierdzie Twe, Panie, na łaski Twoje, co trwają od wieków” (Ps 25 [24], 6).

Inne polecane teksty (dostępne online):

- Jan Paweł II, *Dives in misericordia*, rozdz. VII: *Miłosierdzie Boga w posłannictwie Kościoła*.
- Ks. Franciszek Blachnicki, *Istotne cechy ruchu eklezjalnego*, fragment *Wspólnota charyzmatów i służb*.

Godzina odpowiedzialności

Cz. 1. Spotkania w grupach według podejmowanych diakonii

- a) Dzielenie się fragmentami z *Misericordiae vultus* (wybieramy jedną, najważniejszą dla nas myśl).
- b) Czy Rok Miłosierdzia zaowocował jakoś w naszym życiu? Jak doświadczaliśmy Bożego miłosierdzia?
- c) W jaki sposób głoszę/czynię miłosierdzie? (dzielimy się konkretnymi)
- d) W jaki sposób robią to nasze diakonie? Czy możemy wskazać najważniejsze obszary działania, kluczowe zadania itp.?

Cz. 2. Wspólne spotkanie

- Relacje ze spotkań w grupach, wyciągnięcie wniosków.
- Relacje i ogłoszenia diecezjalnych diakonii.
- Przygotowanie rejonowych dni wspólnoty.
- Komunikaty, zaproszenia itd.

Modlitwa

- Dziękczynienie – za wszystkie owoce mijającego roku formacyjnego

- Uwielbienie Boga bogatego w miłosierdzie, miłosierdzie objawione w ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Chrystusie, miłości, która jest potężniejsza od śmierci, potężniejsza od grzechu i zła każdego – miłości, która dźwiga człowieka z najgłębszych upadków i wyzwala z największych zagrożeń. (por. Jan Paweł II, *Dives in misericordia*, p. 15)
- Prośba – za nas samych, nasze wspólnoty, diakonie – abyśmy jako Kościół wyznawali miłosierdzie Boga, żyli miłosierdziem, głosili je

Namiot spotkania

Mt 10, 5–8

Eucharystia

Agapa

REJONOWY DZIEŃ WSPÓLNOTY RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

Temat: Miłosierni jak Ojciec

Uwaga

Zespół przygotowujący dany dzień wspólnoty w rejonie powinien uczestniczyć we właściwych sobie poprzedzających dniach wspólnoty dla moderatorów i odpowiedzialnych oraz animatorów i diakonii. Jeśli nie było to możliwe, należy zapoznać się przynajmniej z materiałami na te dni wspólnoty.